

عنوان مقاله:

ارزیابی تاثیر خودکارآمدی و رشد اجتماعی و عاطفی بر افزایش خوش بینی تحصیلی دانش آموزان مقطع متوسطه شهر اردبیل در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۴۰۱

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی روانشناسی (علم زندگی) (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

محمد پیری بنه - دکتری تخصصی زبان و ادبیات فارسی، مدرس دانشگاه، اردبیل

مریم بخشعلی زاده - دانشجوی کارشناسی، آموزش ابتدایی، دانشگاه فرهنگیان (پردیس بنت الهدی صدر اردبیل)، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از تحقیق حاضر ارزیابی تاثیر خودکارآمدی و رشد اجتماعی و عاطفی بر افزایش خوش بینی تحصیلی دانش آموزان مقطع متوسطه شهر اردبیل در سال تحصیلی ۱۴۰۰ - ۱۴۰۱ بود. روش مورد استفاده در این پژوهش توصیفی از نوع همبستگی است. جامعه آماری تحقیق شامل کلیه دانش آموزان متوسطه مشغول به تحصیل در آموزش و پرورش ناحیه یک و ناحیه دو شهر اردبیل می باشد که تعداد آنها برابر ۲۲۰۰ نفر می باشد. با استفاده از جدول مورگان تعداد نمونه آماری برابر ۳۲۷ نفر بدست آمد. روش نمونه گیری خوشه ای چند مرحله ای می باشد. برای جمع آوری اطلاعات از روش میدانی واز پرسشنامه های استاندارد خوش بینی تحصیلی اسپچن موران و همکاران (۲۰۱۳)، خودکارآمدی تحصیلی مورگان- جینگز (۱۹۹۹)، رشد اجتماعی و عاطفی ایس وایتزمن (۲۰۰۷) استفاده شد و تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS و با آزمون های ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون خطی ساده و چندگانه انجام گرفته است. یافته های تحقیق نشان داد که بین خودکارآمدی ۲۱ / ۰ و ابعاد آن شامل (استعداد ۲۵ / ۰، کوشش ۳۹ / ۰ و بافت ۵۱ / ۰) باشد و بین ابعاد رشد اجتماعی و عاطفی شامل همکاری ۵۱ / ۰، خوش خلقی و سازگاری ۲۰ / ۰، احترام به دیگران ۳۳ / ۰، مسئولیت پذیری ۴۵ / ۰، امیدواری ۱۰ / ۰ و صبر و بردباری ۵۱ / ۰ با خوش بینی تحصیلی رابطه مستقیم و معنی داری وجود دارد. با توجه به این یافته ها می توان نتیجه گیری کرد که اگر دانش آموزان از شاخص های رشد اجتماعی- عاطفی و خودکارآمدی بالایی برخوردار باشند در واقع خوش بینی تحصیلی بیشتری را تجربه می کنند.

کلمات کلیدی:

خودکارآمدی، رشد اجتماعی و عاطفی، خوش بینی تحصیلی، شهر اردبیل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1656971>

